

РЕШЕНИЕ

№ 14426

гр. София, 27.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Сточева, като разгледа дело номер **2663**
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 от Данъчноосигурителния процесуален кодекс
/ДОПК/, вр. чл.4 ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано е по жалба на „МИЛОШОВ И КО“ ООД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление:
[населено място], п.к.1231, район „Н.“,[жк], [жилищен адрес] представлявано от И. А. М. срещу
Ревизионен акт № СФД-РД77-201/27.11.2023г. издаден от Е. К. К. началник отдел “Ревизии и
събиране на вземанията“-в качеството му на орган, възложил ревизията и Е. А. Й.-главен
инспектор в отдел РСВ, дирекция ОП в качеството й на ръководител на ревизионния екип,
потвърден с Решение №СОА24-РД28-6/17.02.2024г. на кмета на Столична община. Със същия по
отношение на дружеството за установени задължения в размер на 45771,50лв.-(четиридесет и пет
хиляди седемстотин седемдесет и един лева и петдесет стотинки), в т.ч. за данък недвижими
имоти (ДНИ) в размер на 10992,29лв.-(десет хиляди деветстотин деветдесет и два лева и двадесет
и девет стотинки), за лихви ДНИ в размер на 3826,69лв.-(три хиляди осемстотин двадесет и шест
лева шестдесет и девет стотинки), за такса битови отпадъци (ТБО) в размер на 22985,67лв.-
(двадесет и две хиляди деветстотин осемдесет и пет лева и шестдесет и седем стотинки), за лихви
ТБО в размер на 7966,85лв. (седем хиляди деветстотин шестдесет и шест лева и осемдесет и пет
стотинки), за ревизирания период от 01.01.2018г. до 31.12.2022г.

Твърди се незаконосъобразност на оспорения акт. Жалбоподателят счита, че подписите в
издадения РА не са положени от служителите Е. К. К. и Е. А. Й., както и че подписът под
Решението на кмета на Столична Община, не е на г-н Т.. Освен това, твърди се, че дружеството е
предоставило 16 бр. платежни нареждания за заплатени ДНИ и ТБО за ревизирания период, които

не били взети предвид.

На следващо място, заявява се, че едва след постановяване на Решение №СОА24-РД28-6/17.02.2024г. от Кмета на [община], жалбоподателят узнал, че заплатените от него суми за периода 2018г.-2022г. са отнесени към стари негови задължения, като една част била отнесена към задължения за 2008г., а друга за задължения за периода 2014г.-2017г. Счита, че плащанията направени към Столична Община с представените 16 бр. платежни нареждания, следвало да бъдат отнесени към задължения, установени след издаването на РА № МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г., като това твърдение се обуславяло от образуването на изп. дело №20158410412027/2015г. при ЧСИ Н. М., по което се заплащали задължения установени за данъчен период от 01.01.2009г. до 31.12.2013г. На следващо място се изтъква, че в хода на административното производство било направено възражение от дружеството за изтекла погасителна давност в отдел „ОП-Искър” със Заявление №7706/2836/12.12.2023г. за отписване на задължения по давност, като в хода на ревизията същото неправилно не е взето предвид.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Представя писмени бележки. Претендира разноси.

Отвратната страна - Кмет на СО изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с изложените в постановеното от него решение при оспорване акта по административен ред.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е започнало въз основа Заповед за възлагане на ревизия с изх. №СФД23-РД01-222/11.09.2023г., издадена на основание чл.112 и чл.113 от ДОПК от Е. К. К., оправомощен с разпореждане с рег.№СФД20-ВК66-16/16.01.2020г. на директора на дирекция „Общински приходи” при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП с цел установяване на задълженията за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2018г.-31.12.2022г. като обект на ревизията са нежилищните имоти, притежавани от дружеството .

С посочената ЗВР е определен и ревизионен екип: Е. А. Й., на длъжност „главен инспектор” ръководител ревизия и Н. Х. Х.-М., на длъжност „главен инспектор” и двете в отдел „Ревизии и събиране на вземания” при дирекция „Общински приходи” към Столична община.

За установяване на материалната компетентност на органите, издали ЗВР, РД и РА по делото са приложени и приети Решение №16 на СОС по протокол №4 от 19.12.2019г. на Столичен общински съвет за одобряване на общата численост и структура на Столичната общинска администрация; Заповед №СОА20-РД09-1362/14.02.2020г. на Кмета на Столична община за оправомощаване на административни органи по приходите, които да извършват установяване и събиране на местните данъци и местна такса за битови отпадъци, служители на съответните длъжности в Дирекция „Общински приходи”; Заповед №СОА20-РД15-16/03.01.2020г. на Кмета на Столична община за преназначаване на М. Г. М. на длъжност Директор на Дирекция „Общински приходи”; Заповед №СОА20-РД15-363/08.01.2020г. за преназначаване на Е. К. К. на длъжност Началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания”; Разпореждане №СФД20-ВК66-16/16.01.2020г. на Директора на Дирекция „Общински приходи”, с което е определен Е. К. К. на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания” за орган по приходите, упражняващ компетентността по възлагане на ревизии и проверки за установяване на задълженията за мести данъци и такси; Заповед №СОА20-РД15-344/08.01.2020г. за преназначаване на Е. А. Й. на длъжност главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания”; Заповед №СОА20-РД15-1891/27.05.2022г. за назначаване на Н. Х. Х.-Ч. на длъжност главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания”.

Като отчете, че директорът на дирекция „Общински приходи“ при СО упражнява правомощията на директор на ТД на НАП, съобразно чл.4, ал.5 ЗМДТ, а началникът на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ има качеството на орган по приходите, съобразно чл.4, ал.3 ЗМДТ и са надлежно определени, както и че имената и длъжностите на горепосочените лица-възложител ревизията и ръководител ревизията, фигурират в посочените заповед на Кмета и Разпореждане на Директор на Дирекция „Общински приходи“, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП, съдът приема, че ревизионното производство е възложено, образувано и проведено от компетентен орган, съобразно препращащата норма на чл.96 ЗМДТ.

Заповедта за възлагане на ревизия и ИПДПОЗЛ са връчени на представляващия дружеството П. М. на 09.11.2023г., като в отговор са представени документи-/приложени по преписката и находящи се в приложенията към делото/.

В хода на ревизионното производство са извършени поредица от процесуални действия от ревизиращите, с цел изясняване и установяване относимите факти от значение за установяване и събиране на публичните общински вземания.

Извършените от органите по приходите процесуални действия и събраните в производството доказателства са подробно описани в РД и РА.

В хода на проверката към преписката са изискани и приложени ревизионен акт №МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г., с който са установени задължения на дружеството за облагаемите обекти-собственост на дружеството, за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2013г. на обща стойност /главница и лихви/, към 10.02.2015г., 51376,77 лева. Приложени са документите, постъпили в хода на ревизията, приключила с посочения РА, както и допълнителна справка, с приложена към нея таблица, за неплатени задължения към 15.12.2023г. по партидата на данъчно задълженото лице (ДЗЛ) по вид задължения.

Обект на ревизията са: Нежилищен имот-земя в [населено място], район „Искър“, местност „Празна Сакуля“, незастроен поземлен имот с идентификатор 68134.1506.236 (шестдесет и осем хиляди сто тридесет и четири точка хиляда петстотин и шест точка двеста тридесет и шест), с площ 248,00(двеста четиридесет и осем)кв. м. по документ за собственост, който имот е придобит с нотариален акт за продажба на недвижим имот №37, том III, рег.№07336, дело №0398 от 27.04.2021г., частна собственост на „Милошов и Ко“ ООД,[ЕИК] и върху него няма учредено вещно право на ползване. За същия имот е подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. №[ЕГН]/17.05.2021г., с която е деклариран като недвижим имот-земя с площ 248,00кв.м. и отчетна стойност 20000,00лв. (двадесет хиляди лева). За последния е открита партида 7206F136991 в отдел „ОП - Искър“ и Втори имот, нежилищен, земя и сгради в [населено място], район „Искър“, [улица], УПИ с площ 1782,00-(хиляда седемстотин осемдесет и два)кв.м., съставляващ по кадастралната карта и кадастралните регистри УПИ V-228 от кв.13, по плана на [населено място], местност „НПЗ Искър Юг“, ведно с построените в него сгради: „Автоработилница корпус А-високо тяло“ и „Автоработилница корпус Б-ниско тяло“ с общата разгърната Застроена площ на двете тела е от 960,51 кв.м. Имотът е придобит с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №25, том V, рег.№13177, дело №768 от 07.09.2004г., както и нотариален акт за собственост върху недвижим имот №124, том III, рег.№7796, дело 488 от 14.12.2006г. Налице са Удостоверение №172 от 13.08.2007г. за въвеждане в експлоатация на строеж: „Автоработилница с к.к. 9,0м.-Іетап-Корпус Б-малко тяло“, с административен адрес [населено място], район „Искър“-СО, [улица] Удостоверение №48 от 27.03.2008г. за въвеждане в експлоатация на строеж: „Автоработилница с к.к.9,0-ІІ етап, корпус А- високо тяло“, с административен адрес: [населено място], район „Искър“-СО, [улица].

От дружеството са подадени: Декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ с вх.№14090123/23.05.2006г, с

която е деклариран недвижим имот: земя с отчетна стойност 136 908,20лв.-(сто тридесет и шест хиляди деветстотин и осем лева и 20 стотинки). Подадена е коригираща декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/20.05.2008г., с която са деклариран недвижим имот-сграда с 2 бр. обекта: Автоработилница-корпус Б с отчетна стойност 128253,29 лв. (сто двадесет и осем хиляди двеста петдесет и три лева и 29 ст.); Автоработилница-корпус А с отчетна стойност 500000,00лв. (петстотин хиляди лева).

Подадена е Декларация по чл.14 от ЗМДТ (във връзка с §21 на Преходни и заключителни разпоредби към ЗМДТ в сила от 01.01.2010г.) с вх.№1427-1637/21.06.2010г., с която е деклариран недвижим имот: земя с площ 1782,00кв.м. и сграда с два търговски обекта-автоработилница: корпус А с площ 64,13кв.м. и корпус Б с площ 513,01кв.м.

Видно от приложеното по преписката заявление №7706/2836/12.12.2023г., дружеството-жалбоподател е оправило искане до отдел „ОП-Искър" за отписване на задължения по давност - предмет на №МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г., съгласно чл.168, т.3, чл.171, ал.1, чл.173 от ДОПК. По това заявление ревизиращият екип е приел, че няма данни за разсрочени и отсрочени публични вземания. Посочил е, че в разпоредбата на чл.169 от ДОПК е регламентирана последователността на погасяване на публичните вземания, като административният орган се е аргументирал с разпоредбата на чл.169, ал.3а от ДОПК (ДВ бр.94 от 2015г.), съгласно която, до заявяването им за принудително събиране, задълженията за съответния вид, установявани от общините, се погасяват по реда на възникването им, а когато се отнасят за една и съща година, лицето има право да заяви кое от тях погасява. След образуване на изпълнителното дело, посочената разпоредба не се прилага, като публичните вземания се погасяват в следната последователност: разноски, главница, лихви. (чл.168, ал.8 от ДОПК). С оглед обстоятелството, че за принудително събиране на сумите по ревизионен акт №МДТ-РД-01-07- 25/31.03.2015г. вече има образувано Изпълнително дело №20158410412027/2015г. на ЧСИ Н. М. , цитираната по-горе разпоредба е неприложима.

Въз основа на констатациите на ревизиращите органи досежно вида и собствеността на недвижимите имоти и събраните в хода на ревизията писмени доказателства, от ревизиращият екип е изготвен Ревизионен доклад(РД), № СФД23-ТД26-5769/07.11.2023г., връчен с разписка на управителя на дружеството П. М. на 09.11.2023г. По същия не са постъпили писмени възражения в срок.

С оспорения РА са възприети изцяло констатациите на ревизиращите органи и са установени задължения за ДНИ и ТБО и съответните лихви , в размер общо на 45771,50лв. за ревизирания период от 01.01.2018г. до 31.12.2022г.

По жалба срещу процесния РА, е постановено Решение №СОА24-РД28-6/17.02.2024г. на кмета на Столична община, с което последният е изцяло потвърден.

Обратно на твърденията в жалбата, в потвърдителното решение на Кмета на СО е направен анализ на представените от жалбоподателя заверени копия на 16 бр. документи за платени суми в периода от 2018г. до 2022г. и справките, получени от отдел „ОП-Искър" и тази за неплатени задължения към 15.12.2023г. по партидата на данъчно задълженото лице (ДЗЛ) , като е установено, че същите са отнесени както следва :

- 1.платежно нареждане ББ18, №[ЕГН]/02.05.2018г. е отнесено за погасяване на ТБО, 1 вноска за 2013г. с платените 1100,16лв.,
- 2.платежно нареждане ББ18, №[ЕГН]/21.06.2018г. е отнесено за погасяване на ТБО, 1 вноска за 2013г. с платените 1100,16лв.,
- 3.платежно нареждане ББ18, №[ЕГН]/21.06.2018г. е отнесено за погасяване на лихва ДНИ за 2013г. с платените 1107,56лв.,

- 4.платежно нареждане ББ18, №[ЕГН]/03.12.2018г. е отнесено за погасяване на ТБО, 1 вноса за 2013г. с платените 1100,16лв.,
- 5.платежно нареждане ББ18, №[ЕГН]/04.12.2018г. е отнесено за погасяване на ДНИ, 2 вноса за 2008г. и лихва ДНИ, 2 вноса за 2008г. с платените 1107,55лв.,
- 6.платежно нареждане ББ18, №[ЕГН]/27.12.2018г. е отнесено за погасяване на ТБО, 1 вноса за 2013г. с платените 1100,16лв.,
- 7.платежно нареждане ББ19, №[ЕГН]/22.07.2019г. е отнесено за погасяване на ДНИ, 1 вноса за 2014г., лихва ДНИ, 1 вноса 2014г., ДНИ 2014г., 2 вноса, лихва ДНИ, 2 вноса 2014г. с платените 2215,10лв.,
- 8.платежно нареждане ББ20, №[ЕГН]/02.12.2020г. е отнесено за погасяване на лихва ТБО, 1 вноса за 2013г. с платените 4400,64лв.,
- 9.платежно нареждане ББ20, №[ЕГН]/27.12.2019г. е отнесено за погасяване на лихва ТБО, 1 вноса за 2013г. с платените 4400,64лв.,
- 10.платежно нареждане ББ20, №[ЕГН]/30.12.2020г. е отнесено за погасяване на лихва ДНИ 2014г., 2 вноса, ДНИ, 3а 2015г. 1 вноса, лихва ДНИ, 3а 2015г. 1 вноса и ДНИ, 3а 2015г. - 2 вн. с платените 2215,10лв.,
- 11.платежно нареждане ББ21, №[ЕГН]/18.05.2021г. е отнесено за погасяване на ДНИ, 1 вноса, 3а 2021г. и ДНИ, 2 вноса за 2021г. с платените 25лв., като с разликата от 133,33 лв. е направено прихващане за ТБО за 2021г. за 2-ра, 3-та и 4-та вн.,
- 12.платежно нареждане ББ21, №[ЕГН]/08.12.2021г. е отнесено за погасяване на ДНИ, 2 вноса за 2015г., лихва ДНИ за 2015г., 2 вноса, ДНИ, 1 вноса за 2016г. с платените 2199,32лв.,
- 13.платежно нареждане ББ21, № [ЕГН]/30.12.2021г. е отнесено за погасяване на ТБО, 1 вноса за 2014г., лихва ТБО, 1 вноса за 2014г., ТБО, 2 вноса за 2014г., лихва ТБО, 2 вноса за 2014г., ТБО, 3 вноса за 2014г. с платените 4630,20лв.,
- 14.платежно нареждане ББ22, № [ЕГН]/24.10.2022г. е отнесено за погасяване на ДНИ, 1 вноса за 2016г., лихва ДНИ, 1 вноса за 2016г., ДНИ, 2 вноса за 2016г. с платените 2199,32лв.,
- 15.платежно нареждане ББ22, № [ЕГН]/22.12.2022г. е отнесено за погасяване на ДНИ, 2 вноса за 2016г. и лихва ДНИ, 2 вноса за 2016г. с платените 158,33лв.,
- 16.платежно нареждане ББ22, № [ЕГН]/22.12.2022г. е отнесено за погасяване на лихва ТБО 3 вноса за 2014г., ТБО2014г., 4 вноса, лихва ТБО за 2014г., 4 вноса, ТБО, 1 вноса за 2015г., лихва ТБО, 1 вноса за 2015г., ТБО, 2 вноса за 2015г. с платените 4630,20лв.

Административният орган е приел, че осчетоводяванията на постъпили суми са направени по изискванията на ДОПК, предвид липса на възражение от жалбоподателя за погасяване по давност на стари задължения преди 12.12.2023г., както и че възражението за изтекла погасителна давност №7706/2836/12.12.2023г. е направено след връчване на Ревизионен акт № СФД23-РД77-201/27.11.2023г.

Прието е с потвърждаващото решение, че установените в цитирания РА суми са изискуеми и дължими по начина, по който са установени, а заплатените от жалбоподателя средства по представените от него 16бр. платежни нареждания законосъобразно не са отишли за погасяване на задължения за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2022г. Този извод е мотивиран с разпоредбата на чл.171, ал.1 от ДОПК че погасителната давност не се прилага служебно, без направено възражение от ДЗЛ. Към момента на извършване на плащанията, цитирани по-горе, задълженията са били изискуеми и дължими, респ. било е допустимо погасяването им с доброволно плащане, което е направено.

В хода на настоящото производство е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира с доверие като добросъвестно и компетентно, от което се установява че с

представените 16 бр.платежни нареждания са погасени задължения на дружеството за минал период, така както е посочено в оспорения РА.

Видно от допълнителното заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че за покриване на задълженията по Ревизионен акт №МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г., за който е образувано изпълнително дело №20158410412027/2015г. на ЧСИ Н. М. са отнесени 51194,20 лева от общо платени 55285,84 лева. С разликата от 4091,64 лева са платени 1036 лева за юрисконсултско възнаграждение по сметка на СО и 3055,64 лева – задължения, които не са по Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г.

Вещото лице е констатирало, че по отношение на задълженията по РА от 2015г. е налице начисляване на лихва както от ЧСИ, така и от СО, което е довело до събиране на по-голяма сума за задължение за лихви в размер на 11 253,84 лева.

В хода на изслушване на допълнителното заключение, експертът уточнява, че при отнасяне на внасяните от дружеството жалбоподател суми е допусната непоследователност в отнасянето на една от постъпилите през 2018 година суми, като първо са погасени задължения за 2013г , а след това такива за ДНИ за 2008г. / вж. ред 5 от посл. табл. на доп.закл/.

От правна страна, съдът намира следното :

Процесният акт е постановен в съответствие с изискванията за форма и съдържание и при спазване на производствените правила по чл.9б вр. чл.4 ал.1 ЗМДТ вр. чл.110 и сл. от ДОПК.

Всички актове в производство са надлежно върчени на дружеството, като преди издаване на РА, е връчен РД, с предоставена възможност за възражение. Събраните и приети доказателства са надлежно приобщени в административното производство.

Съдът намира възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на РА и на потвърждаващото го Решение №СОА24-РД28-6/17.02.2024г. на кметът на [община], поради това, че същите не били подписани от техните издатели, за неоснователно. Налице са доказателства за компетентността на издателите, а жалбоподателят, чиято е тежестта на доказване при оспорване подписите в официален документ, не ангажира доказателства в подкрепа на твърдението, че РА и решението на кмета на СО не са подписани от техните автори.

Във връзка със съответствието на акта с материалния закон:

Задълженията за ДНИ възникват ex lege, с осъществяване на визираните в правната норма факти -наличието на определеното в закона качество на обекта и на субекта, както и на изискуемата правна връзка между тях.

Жалбоподателят е данъчно задължено лице за заплащане на ДНИ на основание чл.11, ал.1 и чл.12, ал.1 от ЗМДТ за процесните години, в качеството му на собственик на имоти, за което са подадени декларации по чл.14 от ЗМДТ.

Съгласно чл.10 ал.1 ЗМДТ с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т.1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

В своята практика, ВАС последователно приема, че данъкът е отношение между държавата или общината и съответния правен субект, носител на законово установена връзка с обекта на облагане. Това отношение винаги е публичноправно. / вж. Р. №2165 от 8.03.2022г. по адм.д.№6717/2021г. на ВАС/. При данъка върху недвижимите имоти данъчното правоотношение възниква и съществува заради недвижимия имот по смисъла на чл.10, ал.1 от ЗМДТ. Следователно, правото на собственост е необходима предпоставка, елемент на данъчния фактически състав.

За данъчни цели, правото на собственост се доказва с декларация от съответния правен субект и приложен към нея документ за собственост.

Съгласно чл.14 ЗМДТ, лицето, което счита, че е придобило право на собственост или ограничено вещо право върху недвижим имот има законовото задължение да подаде декларация.

Съгласно чл.99, ал.5 ДОПК във вр. с чл.4, ал.1 ЗМДТ, приемането на декларация може да бъде отказано само ако не е подписана или не е подадена от упълномощено лице или не съдържа данните за идентификация. Следователно, за данъчни цели правната връзка между обекта на облагане и субекта се установява въз основа на декларираното от правния субект. Налице е презумпция за собственост, тъй като данъчната администрация не извършва проверка за валидността на придобивното основание.

По чл.21, ал.1 от ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти-данъчната им оценка съгласно приложение №2.

Аналогични са разпоредбите при определяне на ТБО. Разпоредбата на чл.27, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/ определя данъчната основа за ТБО за имотите на граждани и имоти на предприятия.

Между страните не е спорна собствеността на имотите и това дали същите са нежилищни. Не е спорно и предоставянето на услугите, поради което и таксата за заплащането им е дължима от лице, имащо качество собственик на недвижим имот, каквото е жалбоподателят. Не се спори и за размера на таксата за битови отпадъци.

Спорните въпроси по делото са :

1.Следва ли определените задължения с Ревизионен акт №МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г. да бъдат отписани, като погасени по давност съгласно чл.168, т.3, чл.171, ал.1, чл.173 от ДОПК в резултат на представено заявление №7706/2836/12.12.2023г. за отписване на задължения по давност.

2.Платената сума по изпълнително дело №20158410412027/18.11.2015г. на ЧСИ Н. М. за принудително събиране на сумите по ревизионен акт №МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г. за дължими суми за облагаемите обекти-собственост на дружеството, за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2013г. идентични ли е с тази платена с представените по делото 16 броя платежни нареждания.

По отношение на направеното възражение за наличието на изтекла погасителна давност на определените задължения с Ревизионен акт №МДТ-РД-01-07- 25/31.03.2015г., съдът намира, че правилно същото е оставено извън обсъждането в оспорения РА.

Според нормата на чл.4, ал.1 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. По този ред се извършва установяването, обезпечаването и събирането на местните такси/по арг. от чл. 96 ЗМДТ/.

Законодателят не е регламентирал изрично кой е компетентният да се произнесе по искане за отписване като погасени по давност на публични задължения, но доколкото се касае за публично общинско вземане, то обективно компетентен да се произнесе по искането за отписване е само орган, който е част от структурата на общинската администрация, защото вискател е общината-задължението е към нея.

От установената в чл.7, ал.1 от ДОПК, във вр. с чл.4, л.3 от ЗМДТ компетентност следва, че в коментираната хипотеза, компетентен да се произнесе по искане по чл. 173, ал. 1 ДОПК е орган по приходите в общината. Той е административният орган, който след като извърши проверка на фактите, въз основа на които длъжникът иска да бъде погасено задължението, ще приеме възражението за изтекла погасителна давност и ще обективира факта на погасяване на задължението в нарочен протокол, а когато счете, че сочените от длъжника факти не установяват погасяване на задължението по давност, ще издаде акт, с който ще откаже отписването.

Този акт /отказът/, като засягащ права и законни интереси на длъжника, и при липса на изрична законова забрана за оспорването му по административен и съдебен ред, ще подлежи, на основание чл. 144, ал. 1 във вр. с чл. 152, ал. 1 и чл. 156, ал. 1 ДОПК, на обжалване по административен ред пред ръководителя на звеното за местни приходи и съответно пред административния съд в отделно производство./в този смисъл Определение № 6342 от 27.05.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5242/2021 г., Определение № 3679 от 27.03.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2229/2017 г., Определение № 6534 от 17.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 5046/2018 г., Решение № 1763 от 10.02.2017 г. на ВАС по адм. д. № 1878/2016 г. и др./ Ето защо, заявление за отписване на задължения за ДНИ и ТБО за предходен период, сторено в хода на настоящото ревизионно производство и то след издаване на процесния РА няма как да бъде съобразено от ревизиращите органи, още по-малко от горестоящия административен орган.

По възражението на жалбоподателя, че неправилно адмнистрацията е „отнесла“ платените с представените 16 бр. платежни нареждания суми, за предишни периоди, които вече са били платени по изпълнително дело № 20158410412027 / 18.11.2015г. на ЧСИ Н. М. за събиране на вземанията по ревизионен акт №МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г. за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2013г., съдът приема следното:

При събирането на вземания за местни данъци и такси съгласно разпоредбите на ЗМДТ, когато това е възложено на съдебен изпълнител /в случая ЧСИ/, той събира задълженията по реда на ГПК. В изпълнителното производство съдебният изпълнител има правомощията, посочени в част V на ГПК. Той не е правораздавателен орган, поради което не е компетентен да събира доказателства относно дължимостта на вземането, нито пък да следи и събира доказателства дали събраните и преведени от него суми на вискателя Столична Община, как са осчетоводени при него и на какво основание.

Съдебният изпълнител действа като орган на държавна власт, овластен от закона да извършва само предписаните изпълнителни действия. Това произтича от разпоредбата на чл.19 ал.1 от ЗЧСИ, съгласно която се пристъпва към изпълнение по молба на заинтересованата страна. В чл.18, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗЧСИ е регламентирано, че всички останали действия съдебният изпълнител извършва по възлагане на страните. В същата насока са и правилата на чл.426, ал.1 и ал.4 от ГПК, съгласно които, инициативата за образуване и водене на изпълнителното производство отново е възложена на вискателя.

И тъй като съдебният изпълнител, не е орган в структурата на общинската

администрация, той не би могъл да "отпише"-заличи в счетоводството на вискателя, погасеното с плащане общинско задължение.

Едновременно с това, разпоредбата на чл.433, ал.1 от ГПК не оправомощава съдебния изпълнител да следи и вземе предвид евентуално постановено от орган в структурата на общинската администрация "отписване", извършено след предаването на публичното задължение за събиране по реда на ГПК.

Подобно "отписване" би могло да обоснове отправянето на искане от вискателя по чл.433, ал.1, т.2 ГПК, но заявяването на такова е в зависимост единствено от волята на последния. При отсъствието му, единствен способ за защита на жалбоподателя в хипотеза на поддържано твърдение за дублиране на платените чрез ЧСИ с тези чрез директно плащане на вискателя, за задължения по ревизионен акт №МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г. за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2013г., остава предявяването на отрицателен установителен иск по чл.439 ГПК. / В този см. *Опр. №130 от 24.07.2017г. по ч.гр.дело №756/2017г. по описа на ВКС, Второ гражданско отделение*./

Въпросът за това дали публичните вземания, които са предмет на принудително изпълнение по образуваното изпълнително дело №20158410412027/18.11.2015г. на ЧСИ Н. М. за събиране на вземанията по ревизионен акт №МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г. за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2013г. са погасени с извършените плащания по изпълнителното дело може да бъде решен от самия административен орган, издал акта, ако бъде сезиран, или от съда в едно отделно състезателно производство.

Независимо от това съдът счита, че следва да отбележи, че в хода на съдебното дирене не се установи двукратно плащане за едно и също задължение. Както бе посочено по-горе, видно от заключението на вещото лице, платените по изпълнително дело на ЧСИ Н. М. суми не съвпадат със задълженията по Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-25/31.03.2015г. със сумата от 4 091,64 лева, като част от нея в размер на 3 055,64 лева. е постъпила за текущи задължения, а друга - за неправилно преведено от страна на ЧСИ в полза на СО юрисконсултско възнаграждение. Що се касае до несъответствието между събраните лихви по посочения РА, в резултат начисляването им и от страна ЧСИ и от Столична община - 27553,98 лева, същото най-вероятно се дължи на допуснатото забавяне / с около три месеца/ на преводите от ЧСИ, но отговор на този въпрос следва да се даде в отделно производство и по друг процесуален ред.

Предвид изложеното, съдът намира, че в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оспореният ревизионен акт е издаден в резултат на правилно прилагане на материалния закон. Ето защо, жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход от спора, ответникът има право на съдебно-деловодни разноски. С оглед материалния интерес- 45771,50 лв., следва в тежест на жалбоподателя да бъдат присъдени разноски за юрисконсулско възнаграждение в размер на 4312 /четири хиляди триста и дванадесет/ лева, съобразно разпоредбите на чл. 161 от ДОПК и чл. 8, вр. чл.7 ал.2 т.4 от Наредба № 1 от 09 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа(Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.).

Предвид изложеното, Административен съд София - град, 18 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МИЛОШОВ И КО“ ООД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к.1231, район „Н.“,[жк], [жилищен адрес] срещу

Ревизионен акт № СФД-РД77-201/27.11.2023г. потвърден с Решение №СОА24-РД28-6/17.02.2024г. на кмета на Столична община, с който по отношение на дружеството за установени задължения в размер на 45771,50лв.-(четиридесет и пет хиляди седемстотин седемдесет и един лева и петдесет стотинки), в т.ч. за данък недвижими имоти (ДНИ), сумата 10992,29лв.-(десет хиляди деветстотин деветдесет и два лева и двадесет и девет стотинки), за лихви ДНИ, сумата 3826,69лв.-(три хиляди осемстотин двадесет и шест лева шестдесет и девет стотинки), за такса битови отпадъци (накратко ТБО), сумата 22985,67лв.-(двадесет и две хиляди деветстотин осемдесет и пет лева и шестдесет и седем стотинки), за лихви ТБО, сумата 7966,85лв. (седем хиляди деветстотин шестдесет и шест лева и осемдесет и пет стотинки), за ревизирания период от 01.01.2018г. до 31.12.2022г., като неоснователна.

ОСЪЖДА „МИЛОШОВ И КО“ ООД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к.1231, район „Н.“,[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична община сумата от 4312 /четири хиляди триста и дванадесет/ лева -съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: